

13. uge **Opfyldelsen**

”Men som der står skrevet: Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte, det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham” (1 Kor 2,9).

Hovedtanke

Vi har også i vanskelige tider lov til at stole på, at Gud ikke er en passiv tilskuere. Han er hos os, han viser vej og leder os til målet.

Introduktion

”Du har skabt os til dig, o Herre, og vort hjerte er uroligt, indtil det finder hvile i dig”, skrev kirkefaderen Augustin i sin *Confessiones* (Bekendelser). Uro og hjerte er to af hans nøgleord. De karakteriserer begge processen for hans personlige søgen efter den rette vej: *uro* står for omvej, fremmedgørelse, opdagelse af noget nyt, dynamik, begær og længsel. *Hjertet* er menneskets centrum. Fra hjertet udgår de urolige impulser, der inviterer os til at komme hjem. Her kan et menneske møde Gud og hos ham finde den sande hvile.

Jesus kender menneskets urolige hjerte og siger: ”Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile” (Matt 11,28). Denne invitation er stadig aktuel i dag og gælder alle mennesker.

Oversigt

Søndag	Uventet opmuntring	Åb 1,9-19
Mandag	Et kig ind i fremtiden	Matt 24,3-31
Tirsdag	Advarsel og opmuntring	Åb 14,6-12
Onsdag	Sjælesorg i trængsel	Åb 1,9-11
Torsdag	”Hvil i fred”	Hebr 11,13-16
Fredag	”Glæd jer altid i Herren!”	Fil 4,4-7

Uventet opmuntring

Åb 1,1-19

Hvordan beskriver Johannes den truende situation? Hvordan tiltaler Jesus Johannes?

Har jeg nogensinde oplevet, at der i "mørke stunder" er "lys for enden af tunnelen"?

Forståelse

Johannes skriver sin bog i slutningen af 1. årh. e.Kr., da embedsmænd i den romerske provins i kejser Domitians regeringstid forsøgte at gennemtrumfe, at kejseren skulle tilbedes som en gud. Også Johannes udsættes for repressalier på fangeøen Patmos på grund af sin tro. Med baggrund i de akutte trusler opfordrer han menighederne til at bekende deres tro og være udholdende i deres troskab mod Jesus (v. 9).

I denne periode får Johannes en storartet vision, som opmuntrer og styrker ham. Den skal han dele med andre. "Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den, som lever," siger Jesus til ham. Frygt og angst er følelser, der blokerer for et godt liv. Men Gud ønsker, at livet skal lykkes. "Frygt ikke!" – I Bibelen henvender Gud sig tit til mennesker med disse ord.

Johannes siger på sin vis med sin bog: "Kristenheden går vanskelige tider i møde. Men den er ikke overladt til sig selv. Den kan være forvisset om, at det er Gud og Jesus, der er Alfa og Omega. I tillid til dens herre, der ikke svigter den, kan den være sikker på, at han fører den til målet" (SEB 1836).

Anvendelse

"Sorg er til glæde vendt, klagen endt!
 Vor glæde skal hver tunge udsjunge!
 Syng med Guds engleskare på Jesu fødselsdag
 om fred trods nød og fare, Gud Faders velbehag,
 som vil al sorgen vende til glæde uden ende;
 bær os på børnevis ind i Paradis!"
 (Latin-dansk (1569); N.F.S. Grundtvig 1837 og 1851;
 B.S. Ingemann 1854).

Et kig ind i fremtiden

Matt 24,3-31

Hvad er højdepunktet i Jesu tale om endens tid?

Hvordan kan jeg leve et aktivt liv med ro i sindet, mens jeg venter?

Forståelse

Disciplene er bekymrede. De kommer til Jesus og spørger til de kommende begivenheder og tegnet på hans genkomst. Jesu sidste store tale begynder i v. 3. Den handler om tiden før hans genkomst, om Menneskesønnens komme og dommens dag. Talen har følgende fokuspunkter:

- Vi lever i forventningen om Jesu genkomst. Vi ved ikke, hvornår han kommer, men at han kommer (v. 36).
- Vi venter ikke på verdens ende (telos), men på fuldendelsen (syn-téleia) (v. 3 i grundteksten).
- De sidste tiders tegn (flertal!) – krige, jordskælv, hungersnød, pandemier m.m. – kommer og går. Det er først Menneskesønnens tegn (ental!) – hans synlige komme – der vil medføre det afgørende vendepunkt (v. 3.30).
- Tidernes tegn giver ingen information om, hvor lang vej der er igen. De angiver den retning, som verden bevæger sig i og bekræfter visheden om, at han kommer snart.
- Adventister er ikke fokuseret på endetids-scenarier, men derimod på evangeliet, Jesu komme og næstekærlige gerninger (v. 14.45-46).

Anvendelse

I lyset af den aktuelle udvikling er der ikke megen grund til optimisme, når man kigger ind i fremtiden. Vi er gået for vidt. Der er for meget, der er ødelagt. Der vises for lidt indsigt og vilje til forandring. Man kunne blive helt modløs. Er der stadig håb? Ja – med Jesus kan vi fortrøstningsfuldt se fremtiden i møde.

Advarsel og opmuntring

Åb 14,6-12

Hvad er det vigtigste i Guds budskab til menneskene?

Hvori består advarslen henholdsvis opmuntringen i englenes budskaber?

Forståelse

"Johannes' Åbenbaring blev skrevet til de troende i Lilleasien. Bogen skulle ikke bruges i missionsøjemed og heller ikke være en trussel imod den kristne læres modstandere. Efter synet med de tre engle identificeres modtagerne som dem, der er udholdende (v. 12). 'Guds bud' og 'troen på Jesus' i Åb 14,12 har sammenhæng med Es 8,20 ('belæringen' og 'budskabet'). Disse paralleller danner således en helhed. De troende har altså ikke tre kendetegn, men ét: De holder ufortrødent fast i det, som Gud siger, og hvad Jesus vidner om, nemlig at Kristus er Herren!

De tre engles budskaber i kap. 14 er indrammet af visioner om en himmelsk gudstjeneste (14,1-3 og 15,2-4). Her synger de, der har sejret, sejrssange (14,4-5; 15,2). Åbenbaringens Bog giver gang på gang indblik i den himmelske virkelighed. Det giver de troende styrke og bekræfter retningen i den betrængte, aktuelle situation. Sejren er allerede vundet i himlen" (Bernhard Oestreich, "Die Botschaft der drei Engel in Offenbarung 14", *Adventisten heute*, Februar 2017).

Refleksion

"Det moderne samfund er ved at formulere et antikristeligt credo, en trosbekendelse, som vil medføre straf i form af udelukkelse af samme samfund, hvis man modsætter sig den " (Joseph Ratzinger, pave emeritus).

EKSKURS

Sjælesorg i trængsel

Åb 1,9-11

”Johannes’ Åbenbaring blev skrevet til troende mennesker, der var godt hjemme i den bibelske tradition og den apostolske forkyndelse. De forstod bogen og havde erfaret, at den havde kraft til at styrke troen. Derfor blev teksten gang på gang læst højt under gudstjenesten. Den blev givet videre og blev til sidst en del af kanon.

Denne samling skrifter tjente dengang – efter at de første vidner var døde – som målestok for, hvad der kunne kaldes kristent. Sådan er det stadig. Når selv urkirken mente, det var nødvendigt med en kanon for at undgå, at tidens indflydelse skulle få den til at miste den sande tro og begynde at forfalde til spekulationer, hvor meget mere er der så ikke behov for den i dag? Vi kan aldrig vide mere end apostlene. Vi vil altid være deres elever, der med omhu og flid forsøger at sætte sig ind i deres dybe tanker. Derved oplever vi disse teksters skønhed og kraft. Det får os til at bekende, at Guds ånd virker i dem.

Dengang var Johannes’ Åbenbaring en hjælp for de troende i datidens aktuelle trængsler, og den var en opmuntring til at fortsætte ad troens vej i forvisning om, at Gud allerede har sejret. På samme måde giver den i dag styrke til det kristne håb. Samtidig er den en advarsel imod indrømmelser i forhold til tidsånden og imod deltagelse i de gængse kulturer, det være sig succes, velstand, individualisme eller nationalisme. Afgudsdyrkelse har mange ansigter. De anvendte bibelske symboler med deres mangfoldige tolkningsmuligheder gør os årvågne over for farerne i vores tid og styrker vores overbevisning om Guds herlige fremtid” (samme).

”Hvil i fred”

Hebr 11,13-16

Hvilke løfter indeholder denne tekst til mennesker til alle tider?

Hvordan kan Bibelens udsagn om døden hjælpe til at leve med, at livet er forgængeligt?

Forståelse

Abrahams tro er et forbillede for såvel kristne som jøder. Ud fra definitionen i v. 1 understreges det her, at han i tro havde blikket vendt mod det usynlige og fremtidige. Det var hverken landet Kana'an eller det jordiske Jerusalem, der var det endelige mål for hans rejse mod det uvisse, men den evige by, det himmelske Jerusalem. Dette synspunkt uddybes her yderligere og udvides til at gælde alle nævnte trosvidner. De har alle det tilfælles, at troen på Guds løfter endda rækker ud over døden (ifølge SEB 1820).

Anvendelse

”Døden er hvile, men tanken om døden gør én hvileløs”, skrev den italienske forfatter Cesare Pavese. Bevidstheden om ens egen forgængelighed udløser angst hos mange mennesker og fører ofte til, at emnet tabuiseres. Menneskene i Bibelen taler derimod forbløffende tit om døden.

Det helt særegne og betydningsfulde ved Bibelens budskab er, at det giver os styrke til at leve og samtidig tegner et perspektiv, der rækker langt ud over den naturlige grænse for liv. For mennesker, der har tillid til Gud, er døden blot en søvn, et øjeblikks stilhed (Joh 11,11.14). Deres liv er skjult med Kristus i Gud, og ”når Kristus, jeres liv, bliver åbenbaret, da skal også I blive åbenbaret sammen med ham i herlighed” (Kol 3,4).

Refleksion

”Den, der frygter døden, har mistet livet” (Johann Gottfried Seume).

"Glæd jer altid i Herren!"

Fil 4,4-7

Hvad siger teksten om, hvordan man kan finde ro og fred selv i en urolaget verden?

Den kristnes glæde er ikke afhængig af en speciel stemning. Den har sin årsag i Herrens nærhed, Jesu snare genkomst (v. 5). "Det er også dette håb, der giver kraften til at være mild over for enhver (*blive kendt af* betyder aktiv handlen, sml. Gal 6,10; Tit 3,2; Matt 5,44-47).

V. 7 er i den græske tekst et løfte: ... Den fred, som Gud har sluttet med os ved sin forsonende gerning ... og som overgår enhver menneskelig fatteevne, vil (ordret) bevare de kristnes inderste vilje (*hjerter*) og *tanker* i Kristus, idet han som en beskyttende magt lukker dem ind i Jesu Kristi frelsende nærhed" (SEB 1753).

Resumé Gud kender de længsler og den frygt, der gør vores hjerter urolige. Han ønsker at skænke os ro og fred i såvel dette liv som også i den kommende verden, som han har beredt for sine børn.

Egne tanker

Spørgsmål til drøftelse

1 "Du har skabt os til dig, o Herre, og vort hjerte er uroligt, indtil det finder hvile i dig" (Augustin).

Del jeres tanker vedrørende dette udsagn. Hvad siger det jer?

2 Åb 1,9-19

**Hvilken situation befinder Johannes sig i?
Hvordan reagerer Gud på det?**

**Hvordan tackler I jeres "Patmos-perioder"?
Har I oplevet at få støtte i vanskelige situationer?**

3 Matt 24,3-14.29-31

**Hvad kan vi lægge i Jesu udtalelser,
og hvad kan vi ikke lægge i dem?**

**Hvordan påvirker "tidernes tegn" jeres syn på verden?
Hvilken betydning har "Menneskesønnens tegn" for jer?**

4 Åb 14,6-12

De mennesker, som Johannes' Åbenbaring var skrevet til, forstod bogen og oplevede, at den styrkede deres tro.

Hvad er jeres erfaringer med denne bog?

**Hvad er det, der gør de tre engles budskaber aktuelle?
Hvordan styrker de jeres tro?**

5 **Gud har forberedt noget uhyre smukt til alle, der elsker ham og har tillid til ham. Hvad betyder i denne sammenhæng "hvile i Kristus"?**